

DEUTSCHLAND!

ВЛИЗЪК

ЛЕКСА

**ЕРЖАВНЕ
ИДЛАВНИШТВО
КРАИНИ**

✓

ОЛЕКСА ВЛИЗЬКО

HOCH, DEUTSCHLAND!

1 9 3 0

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО УКРАЇНИ

ХАРКІВ

КИЇВ

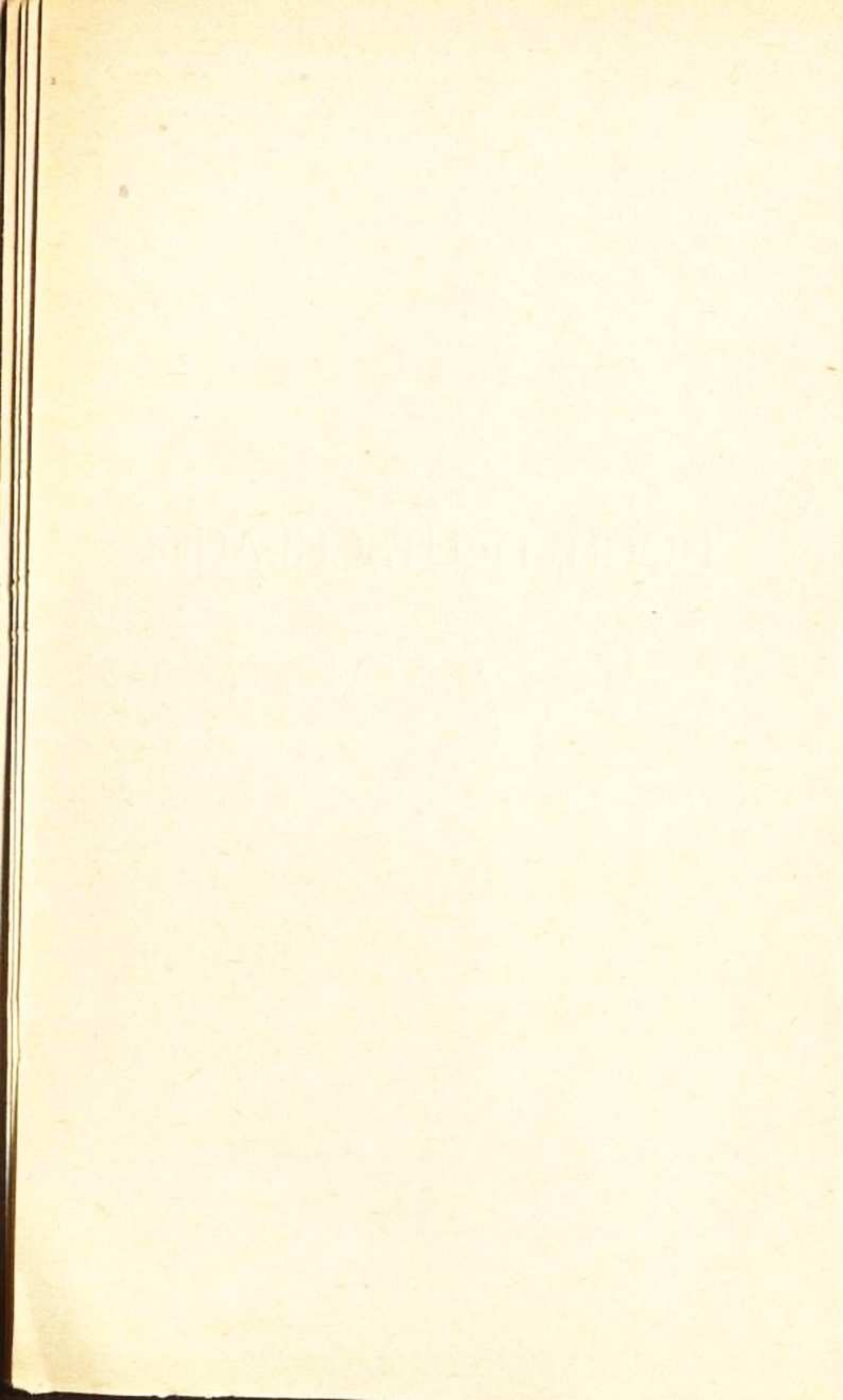
Бібліографічний збірник
випуск 1. 1925 р.
випуск 2. 1926 р.
випуск 3. 1927 р.
випуск 4. 1928 р.
випуск 5. 1929 р.
випуск 6. 1930 р.
випуск 7. 1931 р.
випуск 8. 1932 р.
випуск 9. 1933 р.
випуск 10. 1934 р.
випуск 11. 1935 р.
випуск 12. 1936 р.
випуск 13. 1937 р.
випуск 14. 1938 р.
випуск 15. 1939 р.
випуск 16. 1940 р.
випуск 17. 1941 р.
випуск 18. 1942 р.
випуск 19. 1943 р.
випуск 20. 1944 р.
випуск 21. 1945 р.
випуск 22. 1946 р.
випуск 23. 1947 р.
випуск 24. 1948 р.
випуск 25. 1949 р.
випуск 26. 1950 р.
випуск 27. 1951 р.
випуск 28. 1952 р.
випуск 29. 1953 р.
випуск 30. 1954 р.
випуск 31. 1955 р.
випуск 32. 1956 р.
випуск 33. 1957 р.
випуск 34. 1958 р.
випуск 35. 1959 р.
випуск 36. 1960 р.
випуск 37. 1961 р.
випуск 38. 1962 р.
випуск 39. 1963 р.
випуск 40. 1964 р.
випуск 41. 1965 р.
випуск 42. 1966 р.
випуск 43. 1967 р.
випуск 44. 1968 р.
випуск 45. 1969 р.
випуск 46. 1970 р.
випуск 47. 1971 р.
випуск 48. 1972 р.
випуск 49. 1973 р.
випуск 50. 1974 р.
випуск 51. 1975 р.
випуск 52. 1976 р.
випуск 53. 1977 р.
випуск 54. 1978 р.
випуск 55. 1979 р.
випуск 56. 1980 р.
випуск 57. 1981 р.
випуск 58. 1982 р.
випуск 59. 1983 р.
випуск 60. 1984 р.
випуск 61. 1985 р.
випуск 62. 1986 р.
випуск 63. 1987 р.
випуск 64. 1988 р.
випуск 65. 1989 р.
випуск 66. 1990 р.
випуск 67. 1991 р.
випуск 68. 1992 р.
випуск 69. 1993 р.
випуск 70. 1994 р.
випуск 71. 1995 р.
випуск 72. 1996 р.
випуск 73. 1997 р.
випуск 74. 1998 р.
випуск 75. 1999 р.
випуск 76. 2000 р.
випуск 77. 2001 р.
випуск 78. 2002 р.
випуск 79. 2003 р.
випуск 80. 2004 р.
випуск 81. 2005 р.
випуск 82. 2006 р.
випуск 83. 2007 р.
випуск 84. 2008 р.
випуск 85. 2009 р.
випуск 86. 2010 р.
випуск 87. 2011 р.
випуск 88. 2012 р.
випуск 89. 2013 р.
випуск 90. 2014 р.
випуск 91. 2015 р.
випуск 92. 2016 р.
випуск 93. 2017 р.
випуск 94. 2018 р.
випуск 95. 2019 р.
випуск 96. 2020 р.
випуск 97. 2021 р.
випуск 98. 2022 р.
випуск 99. 2023 р.
випуск 100. 2024 р.

Обгортка художника Олександра Влизька

Київський Окріт № 1632. Зам. № 969—2.000—4³/₄ лист. Ост. 364, Б.

HOCH, DEUTSCHLAND!

МІЙ ЗВІТИК ПІСЛЯ КОМАНДИРОВОЧКИ В ЗАКОРДОНЧИК

Поперше,
товариші,
Берлін екстаз
суцільний
письменницький
„Was ist das?“.
Характер
останніх—
це інша балачка,—
не кожний
багатий
на вдачу баску.
Інші
приїздять
їсти калачики,
інші—
пити
„в доску“.

Тут,
так би мовити,
розподіл праці:
солідні—
в ревію,
задрипанки—
в ресторації.

Перші й
стоять
на чолі
всім
нашим
мандрівним
ескадрам,
що з дому
вивозять
передусім
пляни
засідань
з Піскатором.

Захоплені
щастям
німець,
поляк—
крутіть їм
бенкети,
равти.

Вони
від Здолбунова
думають,
як
молебен
над вами
правити.
В залях
готелів
смакують ревію,
вночі
страждають
на підробітках.
Самі
з собою
дають інтерв'ю
і друкують
при
„наших співробітниках“.
На чоботи
зв'язків
дають шевро,
в реєстрах
імен
гарцюють.
Це ті,
що вискубують
зв'язки

в Європ,
це ті,
що в Європ
старцюють.

Я
особисто
не проти зв'язків,
коли б
у зв'язках
не було неув'язки.

А це ж
така категорія
(Стоп!

І так
ноги видко,—
не показую пальцем),
що вона—
на всю губу райхсмарок
накуповує оздоб,
так,
що митниці
од спеки жаху
смаляться.

Товариші,
обійдіться
без питань ребром,
обійдіться,
будь ласка,

без критичних афронтів,
бо це
боротьба
з буржуазним
добром,
в порядку
застосування
на третьому
фронті.

Вагони
видаються
тхориними норами
од заповненої
за пактами
митної норми.

Письменник
характеризується
терміном „каше“,
щілинкою,
додатком
до власних кишень.

А в тих
кишенях—
найновіші фокстроти,
чемодани
висаджують
у повітря
купе,

і цілі
пригнічені
колоніяльні народи
макаронами
конають
на канапе.
Очі
безневинних
з лоба
пруть
горохом,—
од склепінь
пакунків
піт з людей тече.
Ідуть люди,
скорчені
баранячим рогом,
під фокстроти
скручені
скрипичним ключем.
Проїде
поїзд
станцію й—
Констанцій
не зостанеться.
Один
сюсюк
залишиться

прошарування народу
гучно—
аж бабусь
за вітром валю,—
гукаю
не собі,
а державі
на шкоду,
щоб нам,
письменникам,
побільше валют!

ПІДХІД ДО БАНАНА ДІАЛЕКТИЧНО

Зайшов у крамницю,
купив банан.
Банан у рот,
язик холоне;
виходить,
банан —
ворожа шпана,
бо він,
банан,
з британських колоній.
Як бачите,
з'їв
собаку ідеології;
мене
не здеклясуєш
банановою облогою!
Адже й
не таке
нападало
на нас.

Звідси
марксівські
заскоки
і крахи:
спочатку
купиш
банан,
ананас,
а потім
френча
і краги.
Пиши, що пропав,
захопився екзотикою,
виплачуєш
англійським
модам
відсотки.
Вийдеш
на вулицю, —
преш фанфарон;
куди не зирни,
британське тавро.
Ботинки
британські,
краватка
англійська:
Дайош
Європу!

Геть
Архангельск!
Готовий
ідейних
висівок
куль,
без трьох
хвилин
культурний
Джон-Буль!
Вумний,
аж світишся!
Ери знак!
Говориш
фарбисто,
заради палітри:
Європа —
Комплекс
Багатоповерхових
Ознак!
(Прогноз
огулом
і з великої літери).
А там
через тиждень читаєш Таймс,
знаєш,
що — яма!
а що — Ямайка,

ол райт,
вери вел,
гуд бай,
годдамс.

Гульк —
і зробився
з Миколи
Майком...

Стоп!
Покажчик
надхнення
закляк...

Чого ж
не відчуєш
і не перевариш!

З мухи
слона
не оформиш
ніяк.

Месію —
з банана...
виходить, товариші!

Можливо,
що тут
синонім:
чи ж
банан ідеологічно
коштує недорого.

Іншим завільно, —
їси й мовчиш,
для мене ж
банан —
клясовий ворог!

UNTER ANDEREN REVUE IST
AUCH KUNST

В Європі

мистецтво

плюс

гешефт

і касами

жирне,

не клясами.

Zuschauer —

Crème

der Gesellschaft —

у фракці,

стручок,

протоплазма.

В таких

протоплазм

мистецький смак,

не те, щоб

на Садовського,

в Єфремова,

а так,
 під Глієра,
 Червоний Мак,
під girls
 радянський
 зокрема.
Аби
 дівчатко
 (мистецтво — Dreck)
взяло
 і пудрою
 в ноги
 насипало,
вийшло
 на рампу,
злізло
 на трек,
крутнуло,
 зирнуло,
 стручків
 і розсипало.
А там,
 мистецтво окреме, —
 гайда
за штамп
 декорацій,
в інтимні
 куліси.

Лежить
на мистецтві
стара борода;
в мистецтва
ніжки облізли.
То що:
в мецената
живіт —
барабан!
Тебе ж,
мистецтво-
красуне,
der tausendste
Scheck
in der Bank
в самісінькі
маси
просуне!

ОХОРОНЯЄТЬСЯ ЗАКОНОМ НА ПОТСДАМЕРШТРАСЕ

Карнера
бацнув
у пику Бельоку,
Бельок
Карнері
мазнув під ребро;
Карнера
зробив
з Бельока]
толоку.
Це зветься
боксом,
народнім добром.
В руках
шуцманів
гумовий баяст,
публіка
ломиться
в Спорт-Паляс,

а в публіці
крутиться
гешефтний організатор
фанатик
не боксу, —
тоталізатора.
Губа не дурна:
він знає,
що
бокс —
мордобій,
головне
райхсмарки.
З надутих
щок
вилітають
ремарки:
— П'ятсот
на двісті,
коли
Бельоку
Карнера
не зробить
на морді склоку!
Публіка
всюди
на світі
однакова:

вірить
і чесним
і шахраям
(найкращий приклад
„сбоїна макова“,
або підручник
Шамрая);
тому,
не зазнавши
ніяких поразок,
набравши
розписок
та інших єрунд,
сіда
задоволений писок
і разом
з Карнерою
крутиться
цілий равнд.
Реве
Колізей
найновішої ери,
в слині
з бенуару
вилазить кабан,
для нього
немає
Бельока й Карнери, —

є буйвол,
що вийшов
пастись
на Rennbahn.
І так
за равндом
минають равнди,
як з'їзди
чубів саможїности
в УНДО.
А там, —
в реґляментї арбітра,
в кінці,
Бельока
вколошкують
мертвим забоем
і свіжий
ґешефт
прориває фойє
та рве
самогубців
за комірці.
Цікаво,
яка ж тут користь
Карнері, —
антрепренер
тисяч
не заплатив,

СЕНСАЦІЙНЕ ВИДОВИЩЕ В БЕРЛІНСЬКОМУ СОБОРІ

Зайшов
у Vorhalle —
жизка
тремтить.
Роблюсь
найсвятішим
з тактовних.
В кріслі-
красі
сидить,
мурмотить,
з мертвим —
живий молитовник.
Це
соціяль-демократ,
чин,
ротфронтіві й
бандам
гибель.

Марксизм,
 не ричи,
молись,
 мовчи!
Так само,
 як гер Цергібель.
Можливо,
 що зараз
 поблизу
 страйк,
кров,
 поліція,
 пусто,
проте —
 Gottesmutter
 геру
 сестра,
а біскуп —
 гріхи
 одпустить.
У гера —
 екстаз,
гер —
 без турбот,
геру —
 без німба
 не вийти:
летить

турманом
особисто
mein Gott,
щоб гера
благословити.
Цілком
можливий
такий прецедент,
...як сон
жеребця рябого.
Дарма
соціяль-поліцай-президент
відчитується
перед богом!

МОЯ ІНФОРМАЦІЯ

Старий Гайдельберг
тихше води,
од величі
бочки
протух.
Приїхав,
плати,
носом крути,
почуєш
Гайнівський дух.
А як же,
подумайте,
ера йде,
а тут —
наплювати,
регламент-frei,
і Ганси страждають,
і Гайнріха жде

Гретхен

біля дверей.

Примітка:

тут

покохав

і вщух,

протерли

руки

він

і вона.

Якщо

не заїздив

сюди

Поліщук,

то певно

таки

заглядав

Онан...

Етап до культури —

університет,

культурні студенти

з гаслом:

Гуляй!

Коли — за політику,

невтралітет,

коли...

— В морду за фройляйн!

А морди
і так
не пастор кропив:
розперло
шрамами
од рапір...
В якого там жлоба —
вже й борода, —
в родині й
моралі
стерп,
але
над фресками брами —
штандарт
і корпоративний герб!
Зворушений глянь
на таку красу,
цей мох
фатерляндом
поріс,
молись на фронтони,
читай бузу,
бо що не фасад —
афоризм.
А потім
замри,
сядь
і зомлій

і серце
обмий
в крові, —
можливо
на клапті
цієї землі
корпоративно помер останній Меровінг...
Старий Гайдельберг
тихше води,
од величі
бочки
протух.
Легше
ходи,
мимри
латинь,
шануй
Гайнівський дух!

КЕЛЬН

Кельнський собор
в небо вроста,
небо
ребрами
ріже
готика,
така ж доцільна,
як наша
товста
періодика.
Влетівши
над Райном
в прогін гострогранний,
спиняється
потяг,
гранями зранений.
І раптом —
зника
геометричний закон.

Квартали
в безглузді пропорцій
пружаться.

Стоїть
Кельн,
стоїть
козаком,
стоїть
і не
ворушиться.

Тут
ні покришки
і ні дна
звичним
уявленням
шкільних семестрів.

Втілено
галюцинації
першого дня
першого з'їзду
бавмайстрів.

Практичні люди й
практичний глузд —
в такій архітектурі —
побиті собачки,
а мешканці Кельну:
плюс —
хлюст,

мінус —

повії,
кабатчики.

Пардон,

товаришу,
діялектична кума!

Пролетаріят

не проморгано:

Пролетаріату нема!

Можу

сказати

без зайвого слова,

до факту

такого

не легко доліз,

що тут

сифіліс —

і весь

промисловий

капіталізм.

Помахуючи

істиком,

пiрни

у завулки,

завулки

містика,

будинки —

вулики.

Вони —
 краса:
готика
 мансард,
м'ясний
 базар,
бактерій
 газард.
Звідси й
 походять
 легенди — єрунди
про ті
 часи,
 коли
Гунтер
 з бургундами
 на Райнемюнде,
відвідавши
 Кельн,
 згнили.
Ясно,
 що в Кельні —
 люди пропащі,
бо їхні легенди —
 хронологічні пашеки:
Кельн
 за бургундів
 у субстанції хроп,

не було
ні готики,
ні венеричних хороб.

А тепер
під Кельном
цілий Райн

вшито
у готику рей,
в орнамент
оранд
і зовні,
од розхристаних
дверей,

люди
пруть
організовані
чадом
пива й
Льореляй.

Двері
над Райном
одверті загрози,—
в них потопають
сухі матроси,
навіть
на вивісках
епічна
братва

вікінгів —
з галерами
топиться в брантвайн.

Смалить
готика
химерні фантазії
на кожному
розі,
в кожному
разі.

І
ні знаку епохи,
ні диму,
ні доми,
самий
опіум
для народу
міститься.

Тому
Köln
und
Kölnischer Dom
зневажаю
з УСРР,
в пролетарського місця!

ВІРШІ У КРУПНОМУ МАШТАБІ

В Ессені —
Круп,
тільки
Круп
над містом
поставлений
руба.

Крутиться
Круп
з димом
труб,
труби —
власність
Крупа.

Втомився —
ляж,
до послуг —
Круп,

ліжко
з фабрики
Крупа.

Змерз
за снігу —
грійсь
біля груб,
груби —
продукції Крупа.

Ікри
захотів —
купуй
ікру
в консервних
коробках
Крупа.

Каші
кортить —
вари
з круп
з-під
круподерки
Крупа.

Чай
зберігаєш —
тримай
окріп

в термосі
фірми
Крупа.

В найбільшій
потребі
рятунок —
Круп,

залізний
кльозет
Крупа.

Ессен
під Крупом
в кіптяві
згруб,
покрився
від Крупа
струпом.

Сніг
попідтане
і крапає
Круп
розчином
шлаків
Крупа.

Бога —
нема,
диктатор —
Круп,

а решта —
 додатки
 до Крупа.

Приміром,
 коні,
у коней —
 круп,
жінки, —
 і в жінок
 круп.

Все
 з комарами
 їсть
 Круп,
а пролетар —
 під Крупом:
якщо
 не здасть
Крупа
 на зруб,
то сам
 ляже
 трупом.

МОЄ СЬОГОДНІ

(газета)

ДАВАЙТЕ ПОГОДИМО НАПЕРЕД З ВАМИ,
ЩО ЦЕ — НЕ ГАСТРОЛІ ФАКІРА ІЯМИ

Гарні
 романи
Поля
 Морана;
це —
 не романи,
цукерок
 торбина,
а де ж
 Індія,
Індія —
 рана,
Індія —
 тир карабінам!?
Анекдотами
 за нами
з літературних Одес
лазять
 дракони Аннама

і Жан
д'Есм!..
В анамітські
потилиці,
в голодні
роти,
з фортів
ціляться
морди
моргир!
Про це
романістами
зовсім
не пишеться:
домінуюча
іжиця
домініонами
пижиться.
Пижиться,
а не пишеться,
бо весь
рецепт:
„Мазнути
про Індію
тепер
оце б!..“
Читати
не раджу,

потече
 слина:
самі
 магараджі
їздять
 на слонах.
В уса
 не дують,
живуть,
 щоб гуло,
сплять
 та будують
бунгало.
Немає
 ніякого
 пролетаріату,
є інглез,
 білий сагіб
 і брат,
що судить
 за законами Шаріятів
і Мадагабарат...
Але
 між романістами
і фактами —
 різниця!
Не тільки
 для мистецтва

індуси
ріжуться!
Романісти
в Парижу
колупають
„народ“,
а в індуса —
трусики
та крихта рижу —
в рот!..
Хочете
бачити Індію
з радянського терену,
читайте
відозву
Комінтерну!
Вслухайтесь
в занесений
сухими вітрами
гімн
повстання —
„Банд
матарам“! *

* „Привіт тобі, вітчизно“ — революційний гімн Індії.

а решта —
Україна
ковбас і очкура!
Це про них,
чи як,
що в голові
без крихти,
пишуть
письменниці
Зінаїди Ріхтер:
як було
на Кавказі,
в Абхазії,
через перевал
ішли
по дорозі і
„навстречу попался
типичный хохол
(выходец
из Малоросии)!?“
Так то ж
не культура,
а шкапа — пішак.
Не там
собака заритий!
Про
українську культуру
шахт

будемо
 говорити!
В цієї
 культури
 своє лице,
не світить
 каганцем!
Не йде
 на вареник
 культура ця,
як на кожух
 вівця!
В копальнях
 Донбасу
 культурі цій
зав'язано
 кінці!
В ногу
 з шахтьором
 і орачем
рости їй
 і вийти
 з ряду
старого
 сприймання
 нових речей,
культурі
 пролетаріату!

Їй,
українській,
найбільша база —
масивний
басейн
Донбасу!

В єднанні
киянина й сталінця —
вона
усталиться!
Оселедець
з юшкою,
здохли ви
обоє!
Була —
галушкою,
стає —
забоєм!

КОТОРІ ТАМ У СТЕПУ

Сумна
історія
в дядька Овсія,
бо він
торік
погано засіяв.
Стій, Овсію!
Не бійся, Овсію!
Голим
гаслом
голова б
не гасала,
як же
здобути нам
хліба
до сала!?
Дивись,
комсомолець
за книжку засів.

Гульк —

і вийшов як слід

засів!

Напевне,

знають

твої

онуки,

що то

не врожай,

коли — без науки!

Жито,

товаришу,

справа — не табака,

знайди й

відчуй,

де заритий собака!

Хліб,

як пава,

з землі

не вплива,

коли

на руки собі

не поплював!

Самий

хороший

твій кум

і сват —

суперфосфат!

Немає
кращого друга,
як
амоняк!
Знай,
що не тільки
мертва літера
з об'яв
Сельсоюзу —
чілійська салітра!
Взагалі,
щоб ніхто
не зміг доректи,
виконай
найбільше
розумних директив!
Засій
як слід
і таким чином —
село
і серце
відпочине!
А потім,—
ой, там у полі,
та й на обніжку,—
скрути
з мого вірша
собачу ніжку!

Сядь
на пень,
куриву
покорись:
віршеві
честь,
а тобі —
користь!

ПОПЕЛЯСТА СПРАВА

В прадавні часи
 так і велося,
що сипали
 попіл
 на власне волосся!
Користуючись
 опалом,
жили
 пацани,
ні волоссю,
 ні попелам
не знали
 ціни.
А нам
 носів
не підточать комарики!
Насядь,
 носій,
 на закамарки!

Кожна
Хівря і Мишко —
йди за попелом
з мішком!

Гасай
бісом
по селу,
виселяй золу!

З ям,
ледащих хором,
витягай відром!
Вигрібай її
з груб,
на копійку й
на руб!

Не проточна,
не водиця,
кожний пуд
пригодиться!

Злидні
в кут завели, —
попелом
завали!

Не молись
за врожай, —
попіл
в поле виряджай,

Замість
„господи, спаси“,
поле
попелом засип!
...Тільки...
здобуваючи
всякого попелу,
цілого села
не здай для опалу!
Буває ж таке,
коли „жись - тоску“
запивають
„в дим“
і палять
„в доску!“

ТОЧКИ, ТОЧКИ, ЗАП'ЯТИЄ

Точки,
точки,
зап'ятіє,
носик,
ротик,
оборотик,
ручки,
ножки
і пупок,

гарні жести,
повороти,
ерудиція

і він гордо лізе
на трибуну,

урочистий міщанин.

Граційність фразера.

Обличчя сизе

розгорнуто ротом

в плякат:

про певну потребу
в добі марксизму
верстатів фрезерних
говорить з апльомбом.

Потім в авто:

— Ви знаєте анекдо-
тик, я вам розкажу...

— Почекайте, колего,
дуже спішу,
проте —

сьогодні
у мене ввечорі
коньяк і
шартрез!
— Yes!

А вдома:

— Мамаша!?

— Скажи, пожалуста,
какая жалость.
Ведь денег нет.
— Возьми в портфеле,
И между прочим,
это свинство —
с гостями
говори по-украински!

.
Книжкова полиця
(оранжерійна теплиця).

Надсон.
Триповерховий том Арцібашева.
Між ними проект
міських електр
і вічна

проклята
тема:

„Реконструкція марксів-
ського світогляду“
(Знай, мовляв, нашого!).

.

Доня
Ляля
із рояля
тягне арію —
ля - ля.

Чорним басом
з контра-
басом
папа
вуха
мозоля.

І
маніром
канарейки
над
гарніром
з картофлей:

— „Я тобою зачча-рован,
Рррусь а-а-сенних та-па-лей!..“
Доня

в позу грації
стала:
деклямація
із
Бориса Пастернака:
„Это кружится Октябрь,
это жуть
подобралась на когтях
к этажу!“

Тато:

— Досить!..

Товариші

і шановні гості,

ось

в мене
донька
в ногу
з Жовтнем,
як
і тато,
завжди
йде!

.

Тягнеться п'янка
до гупої нолі.

Святкують Жовтень,
до свят охочі!
А справжній робітник
не
звик до ліні

і Жовтень
святкує
в нічній
зміні!

І
хочеться запитати:
— Товариші!

Навіщо
з цілим штатом
хрущів з-під куща,
непотрібна республіці,
в радянських штанях
барисня

лізе
з фалшивим „марксизмом“
міщан!?!

ОБИВАТЕЛІЯДА

Над буднями
 трясця
 і морок,
і втіхи,
 і сміху
 одвар.
Вже зранку
 подзвінням конфорок
на дату
 плює
 самовар.
Од дзвону
 і реготу
 глибше
пірнаєте
 в ковдряну глиб
і вірите —
 краще
 і ліпше

зробити за це
 не могли б.
Бо в горлі —
 уривки оскомин,
спросоння
 загублених
 рун,
а з холоду
 преться
 Бетговен
на ліжко —
 на скрипку
 без струн.
І вам
 невідомо,
 которі
сонати,
 сюїти
 пливуть:
триместрами
 консерваторій
дружина
 проторює
 путь.
І тиша,
 периновий спокій
вам сниться,
 під вами тече

з останнім
душком
гоноkokів
у притхлі
і спермах
ночей.
А тут,
як коту
перед
плигом,
напружити
треба
мізки
і от —
передбаченим
лихом
висиджує
Гофман
казки:
Читаєте,
очі
протерши,
і чути
романтики
шерх.
Для вас —
не останній
і перший —

весь вік
працював
Гутенберг!..

А так,
понибивши,
годиться

з перинних
узбереж
у рямцях
щоденних традицій
в шалянди
влізати
мешт.

І рейсом
відійде
звичайним
звичайний
щотижневий день,
од порту,
де ніжиться чайник,
до порту
тендітних печень.

Так смачно
під пальцями
лусне
колюмбова їста яйця.
Між масел
та ікор паюсних

вкладете
 гарячку лиця.
І десь
 у талірковім
 фйорді.
в оцеті
 запевниться лин,
що очі
 хазяйські
 на морді,
до керченських —
 пара маслин...
...Відтак,
 поза всі перешкоди,
вдягаєтесь
 в ліні,
 та й то,
до вух
 попередливий
 котик
наїжить
 французьке
 пальто.
І знати ж
 тоді, як залишиш
дружину
 і спокій,
 на жаль,

що в муках
Ізольдиних клявіш
гукає
Трістана
рояль!

КАННІТФЕРШТАН

Бачиш,
ладнаюся нерви прогризти,
ти,
підкорчоване Жовтнем пнище,
мальовниче життя,
міщанська тюрма!

Бачиш,
серце моє — футуриста,
на півтона
і нижче
перетравлює кров —
дарма!

Я боюся, що ти
тільки опера,
ти —
супроть води і сивухи,
ти —
одублість сердець і одлиги,
ти —
сидіння на місці,

ти —

плиги
вище
вуха!

Я боюся, що ти
тільки помпа,
я боюся, що раптом,
в день один,
небо видасться

шкуркою цапа
і петардою —
бомба

годин!

Я боюся, що в тебе занадто
лепу,
що бундючність поклала на тебе
лапи,

що „герої“ твої —
халепи

з липи!..

Гірко ж бути з таких,
котрим
мама пальця покаже —
боятися,

і взиватись
конквістадором
з обрієм
паяца!

Гірко бути
 дутою горою,
що розтруситься,
 тільки вдарте!
Гірко бути
 новим „героєм“
старого
 стандарту!
Життя, моє життя,
 не статуйся, не стій!
Час летить
 і на місці не сяде,
і чвалають „герої“
 в хвості,
через п'яте
 в десяте!
Хай їм чорт,
 але,
 коли нас обсіла
чорна зграя
 таких ворон,
я буду плакати
 на весіллях,
сміятись піду
 на похорон!

ЗМІСТ

Hoch, Deutschland!

Мій звітник після командировочки в закордончик . . .	7
Похід до банана діалектично	15
Unter anderen Revue ist auch Kunst	20
Охороняється законом на Потсдамерштрассе	23
Сенсаційне видовище в берлінському соборі	28
Моя інформація	31
Кельн	35
Вірш у крупному масштабі	41

Мое сьогодні

Давайте погодимо наперед з вами, що це — не га- стролі факіра Іями	47
Адресат віршу — потяг 6 год. 29. IV. 1929	51
Которі там у степу	55
Попеляста справа	59
Точки, точки, зац'ятіє	62
Обивателіяда	67
Каннітферштан	73

(P)

1802

ПРОВЕРЕНО — 89

17.5